

הסוחרים יוצאים למערכה

התאחדות הסוחרים הכלכלית פותחת במערכה להטבת מצב 30 אלף חברי התאחדות.

יו"ר ועדת הכלכלה של ההתאחדות, טוביה נרב, פנה לראשי הבנקים ולנגיד בנק ישראל בבקשה להמיר את הסכמי הצינון של הסוחרים ל"תוכנית הצינון".

כיום גובה כל בנק, הנתון אשראי לעסק, 0.4% מסך האשראי כביטוח. כן למעשה ביטוח יתמוטט. התשלום הוא למעשה שיעור.

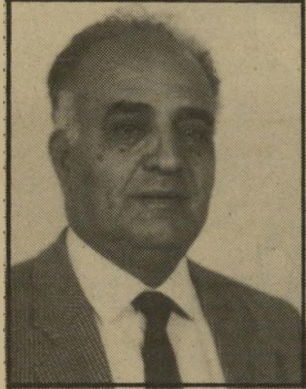
נרב מציע שאותם העסקים, שמוסר התשלום שלהם גבוה והפועלים שנים רבות ללא תלונות, יוכלו להמיר את הקצאת הצינון לתוכנית הצינון נושאות ריבית והצמדה. תוכנית אלה יישמשו אותם בעת יציאתם לגמלאות.

נרב סבור כי אין ספק שקבלת תוכניתו תהווה תמריץ לעסקים להקפיד על מוסריות שלומים גאות.

נרב גם קיבל הסכמה עקרונית של מסיכהנסה להכיר בהחורים הללו כבי תשלומים הפטורים ממס לתוכנית הצינון. כן.

בצעד שני פנה נרב לשרהתעשייה וייהדומיסחר בבקשה להפסיק אכיפת כפליהתקנת למוצרייבוא. כיום מחייבת התקן את כל מוצרייבוא לקבל אישור ממכוניתהתקנים הישראלי. מדובר גם במוצרים שקיבלו אישור מכוניתתקנים בארצותהמערב, המוצרים הנקראים "דני ברזילי".

רניות יותר מאשר כאן. לדעת נרב, אכיפת בדיקה שניה על מוצרים שעברו בדיקת של מכונית הישראליים או גרמניים, למשל, היא אמריתועלת, נגמנים.

יובאן נרב
הגדלת מיספר החברים

גורמת לייקור המוצר. כיום גובה מכוניתהתקנים הישראלי אלפי שקלים עבור בדיקת כל דגם מוצר מייבוא. גם המוצר הנבחר צגמו אינו מוחזר. נרב, כשיתוףפעולה מלא עם יו"ר ההתאחדות, יהושע נהרי, ומזכירה דני ברזילי, פתחו במערכה להגדלת

מיספר החברים משלמי רמייהחבר. כל חבר משלם בממוצע 25 שקלים לחודש, ופוטנציאל הממשלים הוא 400 אלף עסקים. ההתאחדות תעסיק 50 עובדים במיבצע החתמת בעליעסקים על טפי סיתשולם של רמייהחבר. הכולנה היא לתת לחברים ייעוץ מישפטי חינם של עורךדין שיועסק עליוני ההתאחדות וגם ייעוץ בראייהחשבונית.

נרב הקים את רשת טלון מרכזי בש"נת 1965, ובזמן גדולה והתרחבה, והיא הייבואן הגדול בישראל למוצרי חשמל. לרשת גם תברותכנות שונות, כמו פנאל, ועוסקת בייבוא, אולמי ניל אורנים, סוכנותכיתו וחברהלמימון. הרשת היא הייבואנית של מוצרי אמה וסילה.

באחרונה הסכימה לקחת על עצמה את ייצוג מיטבחי סימאטיק מידי רנש. שפששה את הרגלי. הרשת גם לקחה על עצמה לספק את הסחורות ולכל לקוחות מ.מ.מ. שנפגעו.

בהצביעו על המיקרים הרבים של הסתכנות עסקים של מוצרייחשמל, מציע נרב כי עסק כזה יחוייב ברישוי, ולא יוכל למכור מוצרים ללא הוכחת יכולת כספית.

הפרוייקט האחרון של הרשת, הנפתח בימים אלה, הוא רשת מ.מ.מ. מרכזיחצוונות לוועדי עובדים וצרכנים. הסניף הראשון יפתח בימים הקרובים בחיפה, והשני יפתח בעוד כמה שבועות בתל-אביב, ליד הקניון. כל אחד יעמוד על שטח של כ-10 אלפי מטרים, ובו ייצגו כל ייבואני המוצרייחשמל. יהיו שם גם סניפים של בנקים וסוכני נדלונות שונות. יותר מ-80 מייבואני מוצרייחשמל לישראל כבר הבטיחו לעצמם השתלשלתצוגה. במקום יהיה גם מישר של אדריכלים, שיסייע בתיכנון ריהוט וציוד דירה. כל הקונה מוצר במרכזים אלה יקבל ערבות בנקאית באכטחת המחיר המוצר.

מרכאות בחנויות

רשת הקואופ מתכוונת בקרוב לפתוח בחנויותיה סניפים למימכר תרופות של בתי-המירקחת של קופת החולים של ההסתדרות. הניסיון הראשון יהיה בהיפת"רענה, שבו נמסר זיכיון לבית-מירקחת פרטי. מכיוון שהחנויות ה"קואופ פתוחות לרוב עד חצות, הרי שעתה יוכל הצביר לרכוש תרופות בכל קואופ אחרי שעות הסגירה של בתי-המירקחת.

מנכ"ל רשת הקואופ, יוסי רוזן, מסר כי הרשת נעזרת ונה במומי חים של חברת שיווק הירקות וה"פירות אגרקסקו, ומשנה את מערך שיווק ומכירת הפירות והירקות. המגמה היא להגדיל את מכירת המוצרים האלה ברשת, בעיקר באמצעות חנויות ההיפר. הקואופ קונה ירקות ישירות מן המגדלים, תוך הזמנת יבולים שנה מראש, ואין דרגייתיווך בדרך. כך המגדל מקבל תמורה גדולה יותר, והקופאופ קונה במחיר זול יותר.

הרשת הגדילה בשנים האחרונות את נפח הקירור, כדי למכור יותר מוצרים מוקפאים. בשנת 1988 לבד השקיעו 2.4 מיליון שקל לים במקררים, והשנה יוסיפו עוד 1000 קוב קירור לרשת.

רשת הקואופ מונה כיום 126 סניפים, והשנה יפתחו עוד ארבע חנויות חדשות. בנענה, בנתניה, בטבריה ובחדרה. הכוונה היא לה"אט את פתיחת החנויות החדשות. שכן לדעת רוזן יש רווייה בשוק בנפח החנויות, וצריך עתה להעק מיק את ניצול השטחים הקיימים. טענת רוזן מחירי המוצרים ברשת הקואופ נמוכים ב-2.5% לעומת יתר הרשתות. הרשת נותנת הנחות לחברי האגודה בשיעור 2.5%, ולי גימלאים בשיעור עד 7%. הרי שתחילתה לעובדיה רווחים החל משנת 1985 ועד השנה.

רוזן, שהחליף את בני גאון, מני"הל את הקואופ זה שמונה חודשים. קודם לכן ניהל במשך חמש שנים את ארקיע. כאשר קיבל לידיו את ארקיע, היו לחברה חובות של 90 מיליון דולר. בתקופת ניהולו הפכה החברה לנושאת רווחים. לפני אר"קיע שימש כמנהל בכיר באגרקיע סקו.

שפירא יוזם בית'אבות

אישיעסקים מוניה שפירא יוזם הפיכת בית'ספר ברמת'השרון לבית'אבות. מדובר בבית'הספר נולן. העומד

אישיעסקים שפירא
במקום בית'ספר

להיסגר עליוני המועצה המקומית. שפירא ושותפו, פסח בלקין, פנו למועצה בבקשה לרכוש או להכור את המקום, למטרה זו.

קר מן הבנקאיות. כאשר התרחשה מפיר לת הבנקאיות, היה הקיבוץ הארצי ה"גוף היחירי שלא הפסיד אגורה.

עינבר רוגז על נימרודי

קוט עם מדיניות באפריקה, וכן ברכישת משקיעי ישראל מכור. נימרודי, שרכש לאימכר את חברת הכשרת הישוב ומכר את מחציתה לקבוצה האוסטרלית של ברומוס. מוערך כיום בשווי 70 מיליון דולר. עינבר הוא בעל השקעות ניכרות ביוסטון, בטכסאס, הכוללות מרכז רפואי גדול ומלון שנרכש באי רונה.

אישיעסקים נימרודי
מתחרה ברכישות

לדברי עינבר, כל עיסקה שהוא יוזם, קופץ עליה גם נימרודי. מדובר בעיס' המתחרה בו ברכישות.

אישיעסקים עזריאל עינבר רוגז על אישיעסקים יעקב נימרודי, המתחרה בו ברכישות.

אישיעסקים עינבר
יוזם עיסקות

גנשר חוזר

לקיבוץ הארצי-השומר'הצעיר וכות למנות את מנכ"ל חברת'הייבוא החק לאית הגדולה של המשביר המרכזי. בגלל הסתכנויות ההתיישבות נקלעה גם חברה זו למשבר כספי חמור, ועתה ממנים לה מנהל חדש. המועמד הוא יוסי גנשר, מקיבוץ עמיר.

גנשר היה מנהל קרן השומר הצעיר עד 1983. הוא היה ידיר לחבורת קוסי מייבורסה, והוא קשור בהסתכנות ה"קיבוצים בהרפתקות'הבורסה למניה, שגרמו למעורבות של יותר מ-100 מיליון דולר מוכספי הקיבוצים בבורסה. הכל הלך טוב עד למשבר'הבורסה, שגרם למפולת הקרנות של רוג'רפיש מן ולהפסדי עתק לקיבוצים. עד היום לא הריפוי הקיבוצים ללקק את הפצעים של ההסתכנות אלה.

גנשר רצה ליצור לקיבוץ הארצי בנק של התנועה, כדי לא להיות תלוי בבנק הפועלים. לשם כך פעל עם אנשי שיעסקים להשתלטות על הבנק הבני לאומי. ואף היה אמור לכהן כדיריקטוריון שלו אחרי ההשתלטות.

הקיבוצניקים החליפו אותו בתחילת 1983 ומינבדמקומות אמנן מר'תון מקיבוץ גת. זה התחיל מייד להור ציא את הקיבוץ הארצי ממניות, ובעי

חליפת המיכתבים

(המשך מעמוד 15)
בוצי, ומותר לי להניח כי כמחנת את מעבירה לתלמידך את המסר הצינוני כפי שהוא נלמד שם על גדות הכינרת: החלום הצינוני של "אנו באנו ארצה לבינות ולהיבנות בה". את ודאי מספרת לתלמידך על החלוצים שבאו, להפי"ריח את השממה", להפוך אדמת'סטר שים לאדמה ירוקה ומוריקה, לטעת וענפים.

את ודאי מסתכלת על קיבוץ ועל החלקות הירוקות שעוטות אותן. ומה קורה לו לחלום הצינוני היפה הזה?

אנשים כמו בעלך מוצאים עצמם מופקדים על גדיעת ועקירת עצינוי תים, מטעייהדרים וחלקות-גפנים. הכל בשם הכוחנות הצינונית נוסח שמיר ופרס, שרון ורבינו, לוינגר וכנהא וגם שומרון ומיצע — שניים מיוצאי חלוציה של התנועה הקיבוצית. סגירה עצובה של המעגל הצינוני.

חישבי גם על כך.

חביב המתנחלים

לא באתי לעולם כמתנגד של בעי"לך. להיפר, שעה שמונה לתפקיד אלוף-פיקוד'המרכז חיממה את ליבי תיקווה סמויה שהוא יהיה כובש פחות אכזר (מעולם לא קיבלתי את האגדה הישראלית שהיא מעין רמייה עצמית ברבר "הכיבוש הגאור" — אין חיה כזו).

זכרתי לו את חסר התייצבותו מול שרון בתקופת המלחמה הנוראה בלבי נול.

תחילתו היתה מבטיחה, שעה שכניה "מעשה-גבלה" את יריות אנשי גושי אמונים על מתנהיפליטים הדיישה. (נשמע כמו מפלנטה אחרת — לכנות מעשה גבלה פעולה שלא הניבה או אף הרוג ופצוע אחד. איזו דרך עברנו מאז?)

היו אלה כמה ימייחס, מבחינתם של כמה הצאייונים בישראל, שניסו לחבק ולאמץ את בעלך את חיקם. אבל התפקיד עושה את שלו, ובעלך נבלע אליו, ובמשך הזמן הפך גם לחביביה מתנחלים.

אני מצרף למיכתבי זה שלושה מאי מרים העוסקים בבעלך, שמהם תוכלי ללמוד כי תחילתה של ביקורתי היתה מינורית, ובהדרגה עברתי לביקורת נורכת, הכל בהתאם לחמה העולה של ההתבהמות וההתאכזרות של הכיבוש הישראלי.

את ודאי תשמחי לשמוע שאת מאי מרהבימורת השלישי על בעלך פסל על המי'טל לפירסום.

חרייעיו יבחינו כאן בסולידריות קיי בוצית, שמאוד מצערות אותי. יש לו לבי עלך חסיונות כלשהי גם בקרב מערכת על המישמר. הנובעת, כנראה, משכנות קיבוצית בין כתבו הצבאי, אבי כניה, לבין קיבוץך.

(אני מתנחם בעוברך שיש בתנועה הקיבוצית עוד כמה צדיקים, כמו דודו פלמה מקיבוץ כפר'הנשיא, הממשיכים לשאת את האבוקה המקורית של חברה צודקת, והמסרבים לקחת חלק בפערי לות הכיבוש. יש גבול הם אומרים, ונשלחים עליוני בעלך לכלל הצבאי.)

את כותבת באיגרתך אליי כי היית תובעת אותי לדין על "דברי הדיבה" שלי, אני שאת חושבת כי במצבי הנור כחי אלא "בר'שיפוט". את זכיתי והי געת עד שורות אלו, לא נותר לי אלא להתפלל למלך-מלכיהמלכים כי יתן כך אותה מידת תבונה הנחוצה לשינוי הריאגנוזה גדול לגביי.

מי לי אם תהחילי לשכנע את בעלך להתפטר מתפקידו מזה סיבות המנויות במיכתב זה. הוא יזדקק לתקופה ארוכה של התיסרות אמיתית, לפני שיוי כל שוב להתייצב כחבר מן הדי מניין בחברה דמוקרטית, ה"משתיתה את חייה על אדני זכויות'האדם וכיבור'הזולת.